

Article 107**Transfer of the person upon completion of sentence**

1. Following completion of the sentence, a person who is not a national of the State of enforcement may, in accordance with the law of the State of enforcement, be transferred to a State which is obliged to receive him or her, or to another State which agrees to receive him or her, taking into account any wishes of the person to be transferred to that State, unless the State of enforcement authorizes the person to remain in its territory.
2. If no State bears the costs arising out of transferring the person to another State pursuant to paragraph 1, such costs shall be borne by the Court.
3. Subject to the provisions of article 108, the State of enforcement may also, in accordance with its national law, extradite or otherwise surrender the person to a State which has requested the extradition or surrender of the person for purposes of trial or enforcement of a sentence.

Article 108**Limitation on the prosecution or punishment of other offences**

1. A sentenced person in the custody of the State of enforcement shall not be subject to prosecution or punishment or to extradition to a third State for any conduct engaged in prior to that person's delivery to the State of enforcement, unless such prosecution, punishment or extradition has been approved by the Court at the request of the State of enforcement.
2. The Court shall decide the matter after having heard the views of the sentenced person.
3. Paragraph 1 shall cease to apply if the sentenced person remains voluntarily for more than 30 days in the territory of the State of enforcement after having served the full sentence imposed by the Court, or returns to the territory of that State after having left it.

Artikel 107**Overflytning af personen efter endt afsoning**

1. Efter endt afsoning kan en person, der ikke er statsborger i fuldbyrdesstaten, i overensstemmelse med fuldbyrdesstatens lovgivning, blive overflyttet til en stat, der er forpligtet til at modtage ham eller hende, eller til en anden stat, der indvilger i at modtage ham eller hende, under hensyntagen til den pågældende persons ønske om at blive overflyttet til den pågældende stat, medmindre fuldbyrdesstaten tillader personen at forblive på dens territorium.
2. Hvis ingen stat afholder de omkostninger, der er forbundet med overflytning af personen til en anden stat i henhold til stk. 1, skal omkostningerne afholdes af domstolen.
3. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 108 kan fuldbyrdesstaten tillige, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, udlevere eller på anden måde overgive personen til en stat, der har anmodet om udlevering eller overførelse af den pågældende med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en straf.

Artikel 108**Begrænsning i adgang til retsforfølgning eller straf for andre forbrydelser**

1. En domfældt person i fuldbyrdesstatens varetægt må ikke retsforfølges eller straffes eller udleveres til en tredje stat for adfærd begået forud for personens overlevering til fuldbyrdesstaten, medmindre sådan retsforfølgning, straf eller udlevering efter anmodning fra fuldbyrdesstaten er godkendt af domstolen.
2. Domstolen skal afgøre spørgsmålet efter at have hørt den domfældtes synspunkter.
3. Stk. 1 skal ophøre med at finde anvendelse, såfremt den domfældte person frivilligt forbliver på fuldbyrdesstatens territorium i mere end 30 dage efter endt afsoning af hele straffen idømt af domstolen, eller vender tilbage til den pågældende stats territorium efter at have forladt det.